

SCHÖN KÁROLY

Hozsianna

Halld a segítséget ember:
minden vektor csak gondolatokból
összeállított képzelgés,
semminek sincs iránya,
nincs haladás,
a progresszió egy mese
műveletlen kiskamaszoknak,
az ember térde nem alkalmas a járásra,
az arcüregbe a gravitációval
vesztes küzdelmet folytatva folyik
a gyúlékony takony,
nem tart a kiválasztódás egy tökéletes forma felé,
a cápa régebbi, mint a fák
mégis itt van,
mégis tökéletlen,
meghal, ha uszonyánál fogva visszafelé húzod,
nem számít mit mondanak majd a meghívott vendégek,
amikor ünnepelteted magad,
mert azt gondolod ezt kell,
a cápa meghal, ha uszonyánál fogva
visszafelé húzod,
csak ezért megy előre,
mert nincs más választása,
nem tart sehova,
nincs terve,
nem halad,
arra megy, amerre él,
a tengercsónak kettészakítja,
kékeszöld planktonokkal ékeskedik,
hangtalanul suhan,
évszázmilliók,
levegőtlen atmoszféra,
élettelen mélyzöld kőzettornyok,
csak előre,
nincs irányzék:
Hozsianna.

Menopauza

Kivilágítatlan csigalépcsőn döntik el,
magukból alvadt vért eresztő asszonyok,
hogy most még egyszer,
eleget tesznek neki,
föltámasztják ismét,
kitárják a világnak,
megadják neki a jussát,
lekötelezik,
magukhoz édesgetik,
megmártóznak benne,
szájukba engedik,
nem törhetik le egymaguk,
majd a lányaiknak jut a hegymagas,
elsőnek kell felkelni,
hogy mindig összerakva lásson,
ő aki mindig itt van.

Szfinkxként létezhetünk,
ha nagyon beleolvassuk magunkat,
de az oroslánrészünk
idomíthatatlan,
megkívántatik
vagy döghús lesz,
az Örökkévaló csak bálna
és az ember teremtetésében
adott a végén pár évtizednyi
bölcességidőt,
pár évtizednyi elmélkedést,
pár évtizedet szintetizálni,
társas állatok
az idő adta autoritással
ruházzák fel
a vérzés utániakat,
a kék mélységben
úszó nagyasszonyaink,
akik tudják merre kell vadászni,
mikor jön a vihar,
planktonokról ismerik fel
milyen mélyre kell úszni,

magára hagyott borjuinkkal megértők,
egyszer már nincs több vér,
nem hullámszik körkörösén,
elszakad a matériától,
fáradt hangú éneküket
hallhatod ott,
ahol csak beszűrődik a fény.

A nők titkos világa